

A: Du, politikerne snakker så mye om kjøp av klimakvoter. Hva er egentlig en klimakvote?

B: En klimakvote er en tillatelse til å slippe ut ett tonn CO₂. Dersom et land slipper ut mye CO₂, kan det kjøpe slike kvoter fra land som slipper ut mindre.

A: Hva er vitsen med det, da? Er ikke poenget at alle bør redusere klimagassutslippene?

B: Jo, men noen ganger kan det være lurt å kjøpe klimakvoter i stedet for å bruke store summer på renseanlegg. Det landet som selger kvotene, får mye penger som det kan bruke på å redusere utslippene i sitt eget land. Den totale effekten kan dermed bli større.

A: Dette må du forklare nærmere.

B: Ok. Nå vil Statoil bygge et nytt, stort gasskraftverk på Mongstad, men uten full CO₂-rensing fra starten av. De mener at et slikt renseanlegg vil kreve svært avansert teknologi og bli for kostbart. I stedet ønsker de å kjøpe klimakvoter som kan brukes i u-land, der det vil være billigere å bygge renseanlegg. Man får altså mer igjen for pengene ved å bygge renseanlegg i andre land, og den samlede renseeffekten vil bli større.

A: Hva? Det er det verste jeg har hørt! Skal rike i-land fortsette å forurense fordi de har råd til å kjøpe kvoter fra land som er fattigere? Hva slags miljøpolitikk er det?

B: Vel, de hjelper jo u-land til å bygge opp egne renseanlegg.

A: Nei, det holder ikke. Alle må ta ansvar, og spesielt de rike landene, som jo forurenser langt mer enn u-landene. Jeg leste i avisen at i USA er utslippene per person noe sånt som 20 tonn CO₂ i året. Norge har visst 11,5 tonn per person, mens det i Kina bare er 2,3 tonn. Nå må jammen hver og en av oss ta ansvar for at utslippene blir redusert!

Skogens konge, også kalt elgen, raper og promper så mye metangass i løpet av ett år at det tilsvarer over to tonn CO₂-utslipp per elg, skriver VG. Det tilsvarer en biltur på 1300 mil med personbil. Det er likevel litt drastisk å oppfordre folk til å begynne med elgjakt. Kanskje bør man heller servere mindre rødt kjøtt og mer grønnsaker til middag. Kua produserer også, i likhet med elgen, store mengder metangass. Dessuten er det langt mer ressurskrevende å produsere en kilo kjøtt enn en kilo grønnsaker.

Klarer vi å beskytte oss selv og miljøet?

Eline Stokke Indahl (20) 13. november 2020

De nye tiltakene som ble iverksatt i Oslo denne uken, krever enda hyppigere bruk av munnbind. På kollektivtrafikk, i matbutikken, på serveringssteder og andre områder der man ikke kan holde én meter avstand.

Vi føler oss trygge når vi går på bussen. Vi lever livene våre noenlunde normalt fordi de rundt oss bruker munnbind og holder avstand. Likevel klarer jeg ikke glemme den enorme forsøplingen munnbindene har ført til.

Beskytter så forsøpler

Engangsmunnbind ender opp på bakken, i havet og blant dyreliv. Den har nok en større innvirkning enn vi kunne sett for oss.

Mens vi prøver å beskytte oss mot smitte, oversvømmer engangsmunnbind søppelkasser, holdeplasser og gater. Med sin lette vekt flyr de ut av lommene våre eller en søppelkasse. Ut i naturen der de utgjør en fare for økosystemer og kampen mot plastikk.

Allerede synlig i naturen

Bilder av fugler med munnbind rundt føttene eller skilpadder som tar feil av munnbind som mat, har florert i mine sosiale medier den siste tiden. Det er blitt enda tydeligere hvor stor påvirkning vi mennesker har direkte på naturen.

Naturen har en verdi i seg selv. Den burde ikke være redusert til et instrument for oss mennesker, slik at vi kan leve som vi gjør. Forsøpling har vært på dagsordenen en god stund.

Hva gjør vi?

Gjenbrukbare munnbind er ett alternativ. Royalty Society for the Prevention of Cruelty to Animals (RSPCA) [anbefaler](#) å klippe av stroppene på munnbindene. Hvis de da havner i naturen, floker de seg ikke rundt dyr, men det er ikke nok. Vi er nødt til å finne en løsning på hvordan vi skal beskytte oss selv på en måte som ikke går på bekostning av naturen.

I år vil det trolig bli solgt [166 milliarder munnbind](#) i forhold til 800 millioner i 2019. Det er forståelig, men også urovekkende. Hvor mange av disse som ikke havner i en søppelkasse, vet vi ikke. Alt vi vet, er at det er mange.

Det er forståelig at bærekraft nedprioriteres under kriser. Når det er sagt, burde det ikke være vanskelig å få øynene opp for hvordan denne pandemien påvirker kloden med plastavfall.

Trenger løsninger nå

Koronapandemien er blitt vår hverdag. Ingen vet hvor lenge den vil vare. Derfor er det ekstra viktig at vi tar tak i problemet med en gang. Menneskeheten er ikke de eneste som lider av koronakrisen. Dyrene, havet og naturen trenger fortsatt vår hjelp.

Under en verdensomspennende krise som den vi lever i nå, er det lett å glemme andre globale utfordringer. Naturen og kloden vår er fortsatt under et enormt press. Det er viktig at alle bidrar, slik at vi kan ta tak i problemet før det er for sent.

Medisinsk avfall er et nytt problem. Hvis vi ikke håndterer bruken av engangsmunnbind, vil det ha katastrofale konsekvenser. Rydd opp etter deg, og kast munnbindene der de skal kastes. Så forhindrer vi kanskje enda en krise.